

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vanden loon van broeder S. voor sijn ghetrouwicheyt ende goetwillicheyt.
Dat XIV. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

De gauen Godt heminnen op aertrijck / datse alle hee
 Godts goet datse weten gheerne sonden kennelijc ma-
 moetmen ken aen alle de werelt / om dat Godt daer dooy
 kennelijc meer glorie soude ghewinnen. Welche liefde
 makē ter ich niet gehadt en hebbe/ maer ick was alleen
 etren mijn genoechte daer in hebbē/ dat ict te we-
 Gods. ten alleen wiste wat ick dooy sijn gaue ontfan-
 ghen hadde. Waerom dat ic oock tot dat ouer-

ghenoeghlyck gasthups niet ontfanghen en
 worde dat vooz soo danighe geteedt gemaect
 is/ doen seyde dese tot die siele. Als uwe ghespe-
 len ende oock de mijne my sullen vraghen wat
 dat ick van v verdiensten verstaen hebbe wat
 sal ick antwoordē/ nademael dat ick niet geen
 woorden myducken kan dat ick gevoelt heb-
 be. Waer op de siele: waert dat ghy vermaect
 ghemeeest waert met den wonderlijken reuck
 van veel verscheden blommen/ wat sout ghy
 van alle die connen segghen anders dan dat
 den reuck van elck besonder behaeghlyck ghe-
 weest ware. Tierghelyck oock na-de-mael dat
 ghy nu meer als opt inden gheest ghekeint hebt
 myn bergheldinghe en sult ghy anderē niet
 connen segghen/ dan dat mynen soersten ende
 ghetrousten minnaer Jesuus my geloont heeft
 vooz elck een van myn ghepepsen/ woorden/
 ende mercken sekerlichs wel ende opt alder-
 beste verre bouen myn verdiensten.

Vanden loon van broeder S. voor sijn ghetrou-
 wicheyt ende goetwillicheyt.

DAT XIV. CAPITTEL.

ALbroer Seg. in sijn upterste lach/ende
 dese oueriniids sp niet andere dinghen be-
 sich was/ versupint hadde vooz hem te hidden
 so

soo isse ghedachtich geworden dat hy wel ber-
dient hadde her ghebrdt vande Ghemeynre/
ouerintcts dat hy bouen andere Conuerseen
hem altydt bewesen hadde naer sijn beste seer
ghewillich ende ghetrouwne voor de vergade-
ringhe: waer ouer sy begost heeft seer ernste-
lyck den Heere te bidden/ dat hy opt sijn epgen
goedertierenthept nae de menighvuldicheyt
van sijn bernherticheden hem soude vergelden
die ghetrouwicheyt die hy dichtwils aent Con-
uent bewesen hadde. Waer ouer sy dusdanige
antwoort vande goedertierenthept Godts ont-
fanghen heeft: Ick hebbe die ghetrouwicheyt- Neerstic-
ter opscicht der ghebeden vande vergaderinghe heyt om
in drp dingen beloont/ want door een natuer een ander
lycke goetwillichz soo was sijn herte dichtwils goet te
vrolych als hy vemanden yet goets bewesen doen,
hadde / en elck een van die blijschappe die soo
nu/ soo dan sijn herte nae den weldaet soet
maeckten / nu te samen vergadert zynnde die
verheughen hem : want hy voelt die nu alle-
gader t'samen in sijn siele/ daer hy oock heeft
hy de blijschappe van elck een van die herten
die hy opt door eenig weldaet verheught heeft/
als eenen armen met ghelyc/ een kint met wat
fraeps/eenen siecken met eenen appel/ost met
eenige andere eet-ware. Bouen al dit so hebbe
ick hem daer ly gheghuen een blijschappe
vande versekerhz/ dooz dewelcke hy weet dat
de voors. dinghen my aenghenaem zijn ghe-
weest / daer-en-bouen al dat hem sal moghen
helpen tot een volcomen hulpe/ dat sal in cor-
ten tydt verbult worden.

